Lietas arhīva Nr. A42-01155-22/46
ECLI:LV:ADRJVTN:2022:0324.A420284021.3.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Valmierā 2022. gada 24. martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2021. gada 15. novembra lēmuma Nr. 33.17-6/22.7/10666 „Par AS /Nosaukums A/ iesnieguma izskatīšanas rezultātiem" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļa konstatēja, ka pieteicēja akciju sabiedrībai /Nosaukums A/ piešķirtais atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2020. gada novembri 2805,46 *euro* apmērā, decembri 2805,46 *euro* apmērā, 2021. gada janvāri 5610,92 *euro* apmērā, februāri 5610,92 *euro* apmērā, martu 5610,92 *euro* apmērā un aprīli 5610,92 *euro* apmērā ir pieprasīts un saņemts nepamatoti, jo pieteicēja 2020. gada 30. jūnijā saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septīto daļu, 41. panta otro daļu un 41.^{4} panta piekto daļu par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļa ar 2021. gada 13. oktobra lēmumiem Nr. 33.17-7/17.7.2/98461, Nr. 33.17-7/17.7.2/98462, Nr. 33.17-7/17.7.2/98467, Nr. 33.17-7/17.7.2/98468, Nr. 33.17-7/17.7.2/98469, Nr. 33.17-7/17.7.2/98472 nolēma noteikt pieteicējai pienākumu atmaksāt labprātīgi nepamatoti pieprasīto/saņemto atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai (turpmāk – atbalsts) par 2020. gada novembri – 2021. gada aprīli kopsummā 28 054,60 *euro* viena mēneša laikā no sākotnējo lēmumu spēkā stāšanās (paziņošanas) dienas.

Pieteicēja sākotnējos lēmumus apstrīdēja Dienesta ģenerāldirektoram.

Ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2021. gada 15. novembra lēmumu Nr. 33.17-6/22.7/10666 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolemts Dienesta sākotnēji pieņemtos lēmumus atstāt negrozītus.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Ņemot vērā, ka Dienests izmaksāja pieteicējai atbalstu par 2020. gada novembri – 2021. gada aprīli, pieteicējai radās tiesiskā paļāvība, ka Dienests ir rūpīgi izvērtējis pieteicējas iesniegumu, pieņemot attiecīgu lēmumu. Paļaujoties uz Dienesta darbības tiesiskumu, pieteicēja ir iztērējusi saņemto atbalstu tam paredzētajam mērķim un līdz ar to pieteicējai nav iespējams to atmaksāt. Minēti apstākļi nav vērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

[2.2] Valsts darba inspekcijas lēmums, ar kuru pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības, netika pārsūdzēts, jo tas pieteicējai būtu radījis papildu izmaksas, kuras pat atcelta lēmuma gadījumā nebūtu iespējams atgūt. Turklāt Covid-19 ierobežojumu dēļ pieteicējai bija ierobežoti finanšu līdzekļi savai aizstāvībai.

[2.3] 2020. gada 21. jūlijā, kad bija jāizlemj, vai pārsūdzēt Valsts darba inspekcijas lēmumu, nevarēja paredzēt, ka dažus mēnešus vēlāk tiks pieņemti un stāsies spēkā Ministru kabineta 2020. gada 10. novembra noteikumu Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 676) 16.5. apakšpunktā noteiktie izņēmumi atbalsta piešķiršanai. Faktiski, minētā norma tiek piemērota ar atpakaļejošu spēku.

[2.4] Ievērojot tiesiskās paļāvības principu, pieteicējai bija tiesības paļauties, ka ar Valsts darba inspekcijas 2020. gada 21. jūlija lēmumu piemērotais administratīvais sods būs vienīgās no attiecīgā lēmuma izrietošās sankcijas. Ja pieteicēja būtu zinājusi, ka vēlāk tiks piemērotas tādas papildu sankcijas kā pabalstu atprasīšana, pieteicēja Valsts darba inspekcijas lēmumu noteikti būtu apstrīdējuši un pārsūdzējuši, un minētais lēmums visticamāk būtu atcelts.

[3] Dienests rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Dienests atbalsta piešķiršanā lielā mērā balstās uz paša atbalsta pieprasītāja iesniegumā iekļautajiem faktiem, gan arī uz tiem datiem, ko pirms tam ir deklarējis pats atbalsta pieprasītājs (Noteikumu Nr. 676 9. un 10. punkts). Turklāt saskaņā ar Noteikumu Nr. 676 10. un 18. punktā noteikto, atbalsta piešķiršanas un izvērtēšanas brīdī Dienests neveic padziļinātas pārbaudes, bet gan nepieciešamības gadījumā tās veic *post factum* jau pēc lēmuma pieņemšanas. Pretējā gadījumā Dienestam nebūtu iespējams ātrā laikā sniegt uzņēmējiem atbalstu un sasniegt Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likumā noteikto mērķi – nodrošināt sabiedrības ekonomiskās situācijas uzlabošanu un veicināt valsts tautsaimniecības stabilitāti.

[3.2] Pieteicēja ar Valsts darba inspekcijas 2020. gada 21. jūlija lēmumu Nr. AM037648, kas stājies spēkā 2020. gada 21. jūlijā, ir saukta pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu 850 *euro*. Pieteicēja minēto Valsts darba inspekcijas lēmumu nav pārsūdzējusi, kā arī 2020. gada

20. augustā naudas sodu nomaksājusi budžetā. Attiecīgi pieteicēja nevarēja nezināt, ka izpildās Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunkta nosacījums, kas liedz pieteicējai saņemt atbalstu.

[3.3] Konkrētajā tiesiskajā situācijā neiestājas tiesiskā paļāvība uz konkrētu tiesību saglabāšanu vai īstenošanu, jo iesniegumu izvērtēšanas brīdī pieteicējai bija piemērots administratīvais sods, kas liedza iegūt šādas tiesības. Līdz ar to tiesības ir iegūtas nepamatoti un pieteicēja neatbilda tiesību normu regulējumam par valsts atbalsta saņemšanu, lai tam varētu uzticēties.

Savukārt saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 15. panta sestajā daļā noteikto, nodokļu maksātājam ir pienākums labprātīgi atmaksāt piešķirto atbalstu, neatkarīgi no tā vai valsts izmaksātos atbalsta maksājumus pieteicēja ir iztērējusi.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1] panta pirmo un ceturto daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja vien par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā tiesas sēdē tiesu nav lūdzis pieteicējs, trešā persona vai šā likuma 29. pantā minētais tiesību subjekts.

Izskatāmajā lietā pieteicēja nav lūgusi izskatīt lietu mutvārdu procesā tiesas sēdē, tādēļ lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Ministru kabinets, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 2. pantu un 15. panta trešo daļu, 2020. gada 10. novembrī izdeva Noteikumus Nr. 676, nosakot atbalsta pasākumu Covid-19 izraisītās krīzes skartajiem nodokļu maksātājiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai (apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai), lai pārvarētu Covid-19 infekcijas otro izplatīšanās vilni (Noteikumu Nr. 676 1. un 2. punkts).

Noteikumu Nr. 676 16. punktā ir noteikti gadījumi, kad atbalsts netiek piešķirts. Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunktā kā atbalsta nepiešķiršanas nosacījums bija noteikts apstāklis, ka uzņēmums vai tā valdes loceklis iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīts par pārkāpumu, kas attiecas uz uzņēmuma nodokļu saistībām, pārkāpumiem muitas jomā vai par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu, izņemot gadījumu, ja par atsevišķu pārkāpumu ir piemērots brīdinājums un gada laikā naudas sodu kopsumma nepārsniedz 500 *euro*.

Tādējādi likumdevējs ir ierobežojis uzņēmumu dalību atbalsta programmā attiecībā uz to saistību izpildi pret valsti, nosakot ierobežojumu saņemt atbalstu, ja uzņēmums vai tā amatpersona neievēro nodokļu saistību, muitas vai darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu prasības, par ko uzņēmums vai tā amatpersona ir administratīvi sodīta, turklāt pārkāpums nav maznozīmīgs (ir salīdzinoši smags pārkāpums, par kuru piemērots sods vismaz 500 *euro* apmērā) vai arī konstatējams pārkāpumu sistemātisks raksturs (gada laikā piemēroto sodu kopsumma ir vismaz 500 *euro*).

[7] Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Otrās nodaļas vadītājas 2021. gada 4. februāra lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.2/9697, izskatot pieteicējas 2021. gada 12. janvāra atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 2805,46 *euro* (*lietas 24. lapa*). Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Otrās nodaļas vadītājas 2021. gada 19. februāra lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.2/14377, izskatot pieteicējas 2021. gada 9. februāra atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 2805,46 *euro* (*lietas 25. lapa*). Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Otrās nodaļas vadītājas 2021. gada 11. marta lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.2/20842, izskatot pieteicējas 2021. gada 16. februāra atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 5610,92 *euro* (*lietas 26. lapa*). Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Trešās nodaļas vadītājas 2021. gada 1. aprīļa lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.3/28709, izskatot pieteicējas 2021. gada 5. marta atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 5610,92 *euro* (*lietas 27. lapa*). Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Otrās nodaļas vadītājas 2021. gada 28. aprīļa lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.2/38381, izskatot pieteicējas 2021. gada 7. aprīļa atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 5610,92 *euro* (*lietas 28. lapa*). Ar Dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Pirmās pievienotās vērtības nodokļa daļas Pirmās nodaļas vadītājas 2021. gada 10. jūnija lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.1/59801, izskatot pieteicējas 2021. gada 5. maija atbalsta pieprasījumu, pieteicējai piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 5610,92 *euro* (*lietas 29. lapa*).

[8] No lietas materiāliem konstatējams un lietā nav strīda par to, ka 2020. gada 21. jūlijā Valsts darba inspekcijas Vidzemes reģionālās valsts darba inspekcijas Valmieras sektora amatpersona ir pieņēmusi lēmumu par administratīvā soda piemērošanu pieteicējai par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.[8] panta septītās daļas, 41. panta otrās daļas un 41.[4] panta piektās daļas pārkāpumu. Pieteicējai piemērots naudas sods 850 *euro* (*lietas 20. lapa*).

No minētā secināms, ka, pieņemot šā sprieduma 7. punktā aplūkotos lēmumus par atbalsta apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai piešķiršanu, pieteicēja iepriekšējā gada laikā ir bijusi sodīta par darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu, un piemērotais naudas sods pārsniedza 500 *euro*. Proti, pastāvēja Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunktā noteiktais ierobežojums atbalsta saņemšanai. Tādēļ Dienesta amatpersonu pieņemtie lēmumi par atbalsta apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai piešķiršanu pieteicējai (2021. gada 4. februāra lēmums Nr. 33.17-3/17.7.2/9697, 2021. gada 19. februāra lēmums Nr. 33.17-3/17.7.2/14377, 2021. gada 11. marta lēmums Nr. 33.17-3/17.7.2/20842, 2021. gada 1. aprīļa lēmums Nr. 33.17-3/17.7.3/28709, 2021. gada 28. aprīļa lēmums Nr. 33.17-3/17.7.2/38381 un 2021. gada 10. jūnija lēmums Nr. 33.17-3/17.7.1/59801) ir atzīstami par prettiesiskiem.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86. panta otrās daļas 2. un 5. punktu adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja tiesību norma paredz administratīvā akta atcelšanu vai administratīvais akts ietver tā atcelšanas atrunu (2. punkts), vai arī administratīvā akta prettiesiskums ir tik acīmredzams, ka akta adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties (5. punkts).

Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 15. panta sestajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja saskaņā ar šo pantu noteiktais Ministru kabineta atbalsts, kuru administrē Valsts ieņēmumu dienests, ir pieprasīts vai saņemts nepamatoti un nav saistīts ar piemērojamā komercdarbības atbalsta regulējuma pārkāpumu, nodokļu maksātājam ir pienākums labprātīgi atmaksāt piešķirto atbalstu. Ja nodokļu maksātājs atsakās labprātīgi atmaksāt piešķirto atbalstu, Valsts ieņēmumu dienests to piedzen, piemērojot likuma „Par nodokļiem un nodevām" noteikumus.

Vienlaicīgi norādāms, ka konstatētais Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunktā noteiktais ierobežojums atbalsta apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai piešķiršanai pieteicējai pastāvēja jau brīdī, kad pieteicēja sākotnēji vērsās Dienestā ar iesniegumu par atbalsta piešķiršanu (2021. gada

12. janvārī).

Proti, pieteicēja, pieprasot atbalstu, nevarēja nezināt, ka pastāv Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunktā noteiktie šķēršļi atbalsta saņemšanai. Administratīvā procesa likuma 59. panta ceturtajā daļā procesa dalībniekam ir noteikts pienākums paziņot iestādei par faktiem, kas viņam ir zināmi un konkrētajā lietā var būt būtiski. Attiecīgi pieteicējai bija pienākums paziņot Dienestam par pieteicējai iepriekšējā gadā piemēroto administratīvo sodu, taču pieteicēja šo pienākumu nav pildījusi. Vēl jo vairāk, - pēc tam, kad Dienests izdeva pieteicējai labvēlīgo 2021. gada 4. februāra lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.2/9697, kura prettiesiskumu pieteicēja varēja un pieteicējai vajadzēja apzināties, pieteicēja 2021. gada 9. februārī, kā arī 2021. gada 16. februārī, 2021. gada 5. martā, 2021. gada 7. aprīlī un 2021. gada 5. maijā atkārtoti vērsās Dienestā, nepamatoti pieprasot atbalstu par turpmākajiem periodiem, kuru pieteicēja nebija tiesīga saņemt.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā bija konstatējami priekšnoteikumi Administratīvā procesa likuma 86. panta otrās daļas 2. un 5. punktā noteiktie priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīgu prettiesisko administratīvo aktu – Dienesta amatpersonu 2021. gada 4. februāra lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.2/9697, 2021. gada 19. februāra lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.2/14377, 2021. gada 11. marta lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.2/20842, 2021. gada 1. aprīļa lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.3/28709, 2021. gada 28. aprīļa lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.2/38381 un 2021. gada 10. jūnija lēmuma Nr. 33.17-3/17.7.1/59801 atcelšanai un, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 15. panta sesto daļu, pieteicējai nepamatoti piešķirtā atbalsta atmaksai.

[10] Pieteicēja norādījusi par tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 10. pantā nostiprināto tiesiskās paļāvības principu privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Personas paļāvība uz iestādes izteikumu, rīcību vai apsolījumu ir šīs personas subjektīvā attieksme, kuru veido pamatota cerība vai pārliecība par konkrētās darbības izpildi vai notikuma iestāšanos nākotnē. Tādēļ katrā atsevišķā gadījumā jāpārbauda šīs subjektīvās attieksmes esamība vai neesamība konkrēto lietas apstākļu ietvaros. Senāts ir atzinis – lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir vai nav jāņem vērā, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums); 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās; 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta (*Senāta 2005. gada 12. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-93/2005 13. punkts, 2007. gada 7. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-238/2007 13.1. punkts, 2008. gada 14. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-34/2008 13. punkts*).

Taču, izvērtējot trešo kritēriju, jāņem vērā, ka personas tiesiskā paļāvība nav aizsardzības vērta, ja iestādes dotais apsolījums ir acīmredzami prettiesisks un persona to varēja un viņai to vajadzēja apzināties.

Tiesiskās vienlīdzības princips nerada tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, ja salīdzināmā situācija ir prettiesiska. Ja viens ieguvis kādu prettiesisku labumu, tad otrs nevar no Satversmes 91. panta atvasināt sev tiesības arī iegūt šādu prettiesisku labumu, jo tiesību sistēma ir vērsta uz to, lai ierobežotu, nevis izvērstu prettiesiskas situācijas – arī ja atsevišķos gadījumos persona, kas atrodas salīdzināmajā situācijā, balstoties uz tiesiskās paļāvības principu, iegūto prettiesisko labumu var paturēt (*Levits E. Par tiesiskās vienlīdzības principu. Latvijas Vēstnesis, 2003. 8. maijs, Nr. 68*).

Ņemot vērā šā sprieduma 9. punktā secināto, ka pieteicēja varēja un pieteicējai vajadzēja apzināties, ka pastāv Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunktā noteiktie šķēršļi atbalsta saņemšanai, turklāt pašai pieteicējai bija pienākums par piemēroto administratīvo sodu informēt Dienestu, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējama aizsardzības vērta tiesiskā paļāvība.

[11] Pieteicēja iebildusi, ka Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunkta norma pārsūdzētajā lēmumā tiek piemērota ar atpakaļejošu spēku.

Kā izriet no tiesību doktrīnas, tiesību normu atpakaļejošs spēks laikā pastāv situācijās, kad ar pieņemtu tiesību normu ir ietekmētas jau iepriekš – pirms tiesību normas pieņemšanas iegūtas tiesības vai pabeigti apstākļi. Proti, tiesību normas ar atpakaļejošu spēku ir pagājušas attiecības ietekmējošas tiesību normas.

Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunkta normā ir ietverti atbalsta kvalifikācijas kritēriji, kas saistīti ar pretendenta pagātnes notikumiem, taču minētā piemērotā tiesību norma šīs pagātnē iegūtās tiesības vai nodibinātās tiesiskās attiecības neietekmē. Tādēļ pieteicējas iebildumi par Noteikumu Nr. 676 16.5. apakšpunkta piemērošanu ar atpakaļvērstu spēku ir nepamatoti.

[12] Apkopojot minēto un izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251. pantu, 289.-291. pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt akciju sabiedrības /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2021. gada 15. novembra lēmuma Nr. 33.17-6/22.7/10666 „Par AS /Nosaukums A/ iesnieguma izskatīšanas rezultātiem" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese S. Pone